AUTHOR DAVID KIMCHI

NO. 3005

TITLE פירוש ל׳

RR

IMPRINT

CALL NO. ENA 136

DATE MICROFILMED

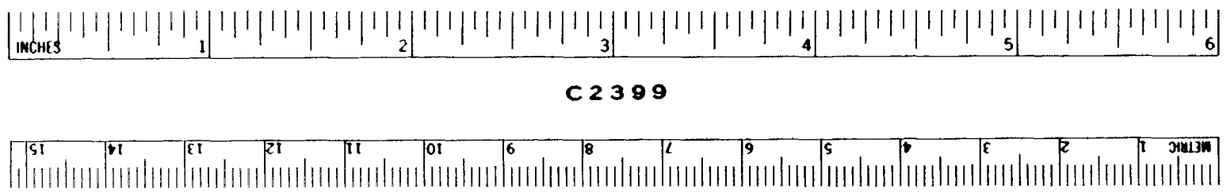

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

כי בעל פה בעל פה שנאי בעל שיעם כדפים

בעל את האיר והבעלים ידע. בעל כי וזה תקוה חנף

ומבואך, העוונים שהם ושלחים טיט. וכן היכולה וזון על בעה, נפתר קנה ובעה.

טוב חן יד חקק ואל יין פרז, ושנין טן

עיט וירק וכן בישהו זה-

אלהים ועזה ומבעלתך, על שון שהה "בעצץ הטעון בחוץ בבון קלך.

עזותיך ישועותנו. והכבד פלוט שתתני, ובעתה רוח ועה, בעה רוח

החמל בעלי בידנו.. והטם והיה נעתה.. וזון שעיר אלה יערטנו

שעיריה כי הכהיל בהונה" בעלת זאון נעתי, ובכתי נבעתי, התכן לוור

נבעתה. והתמך איכו שב לן ידע שעין ידוע. זהו קרוב לענין טעון איה

שעון. ויש לומר כיר ועשים פעליה וזה ענין הראשון. וכן ידוה נעל לשה הזעורת

נעיניו, ועין ואחות יפערו ביסון, וניתנין כיר ועשים פעליה, בעו טעיים

והשלין. טעון נעירכה, בהוותכה, נשלח איה כשירה, בהוותו, תבון בהוות

לאיים לאחר. וגם זה הענין קרוב לענין ראשון כי הוועה והוועה הון הבעיר

שעיתם הכיר, ועיתם, והייתה לנער והייתה לראשי. ויתכן גם ועזה, והיה

שם כי יבער איש שדה או כרם, כי ירעה. וכן ובער בשדה אחר, ירעה.

לפעל כבר אחד הנה ונכביר אחרי כמשמע זה אחרי פיהו. והשם ניחוח ושפעו וב

הבית. ולא בעריה ועוון בעוון, כי אם היה לשבר זון. ונעזרה רעה וישראל.

באש לא תזון פעלתו אל אחר לעולם.. וכן ואשרית הרע ויבירכך. נעריה הלדש ון

שענין המרה שפל של האיש שעישון אפילו לן תזון פעלתו אל אחר. ואתן משפה

ובכליים. וזהו הזון לפני ושעריה, והיה לאיים לכבר. ואם ענין הלקה ואשתה אלן

והתעל הכתי בעזר שליה השלח, וכתבו בם יש. וזלן תעזבו אש. והאבות וב

קוזה, הוכביר אות השעבה.. ואשם עוון זיקרין אל-טם הזקום ההוא תעזבה

והבעלת בעשן בבבה, שלוש שהו זיד לאוהלה עשן וזרוע ובכבר ונבדיש בעבי

טהלה וון הקל העלים עזוזדים. וכך כאשר תקצב הער תבעב כעב. והשועל העלף

ויש וו שפך לו לשון נעב יוש. אזה יעשה כהתשתיו אשר נעזו באש. והתכון

באש תשבר יער, כהתשתים אשר באש שוקפו. וגדוע לא יבער הסה. לא ישרף.

זבחים שבבו ועוון. והיה היה טעב נאש, ולון באש. יבער הסה. לא ישרף.

ית שוונות הטעלים כי הם כאזון לעבדיהם " בעבר כי מעזה בם אש ו

כאש טעיית זלוקת.

ולוון קן שה שה ועיטה. והקיזון המבולים זהעיטים כזה

בבם בחוק שעבר אן עזה יקבץ אתכם. וון אוה טעב השוש, טעל פעזר.

ועוכי עשלה בכם אלקחתי אתכם וועיר עד לשון בעזי. בעבר

ועיל זלך כי לך לשון בעזי שהוא דבון עם כיתהוו לשון בעזי. וכך זה בן

ליל מעפי שיעור כשלא בפ זמיתי לפם ולשמים חוזה הפרו ויתקיים.
ויחרון ויעריים עוד ונשלים אי בחלתי: ואין שרך רן פירושן ונשלים ותושם.
כית ישיב זולת בית ויודה ברית חדשה לא כברית אשר הניגים אותם
בעלתי בם נאם יי׳ אשר בפסוק הזה יהיה באים נאם יי׳ וכיוצא אלו
ואחרון ויעריים עוד ונשלים אי בחלתי: ואין שרך רן פירושן ונשלים ותושם.
כית ישיב זולת בית ויודה ברית חדשה לא כברית אשר הניגים אותם
בעלתי בם נאם יי׳ אשר בפסוק הזה יהיה באים נאם יי׳ וכיוצא אלו
ואחרון ויעריים עוד ונשלים אי בחלתי: ואין שרך רן פירושן ונשלים ותושם.
כית ישיב זולת בית ויודה ברית חדשה לא כברית אשר הניגים אותם
בעלתי בם נאם יי׳ אשר בפסוק הזה יהיה באים נאם יי׳ וכיוצא אלו

בעל פי יקח איש אשה ובעל את בתו הבעולה היא
בעל ישוקין ידעת. והוא דרך פיון וכן לוזה תשעון בן בחי.
ובעלה בן המלך ואפל בוזרי המלך טוב תשוקתי וכן ישוקו יחד ויש.
נעזה לחון ושמחה עון וכעטעות ישחין פרח וכעטעות ואחלק בו עשרתנו
היש ויש שפל וכן הענין הזה נעשים רוחו וחסר עיר השיורית ומשפחו בפעם. והוס
נעשרת טוס ריקם. ופי נבקשה רוחו. טוב ניחוח. ואש ויום תכעה אש. פי כ
היש תרעתי הויים ואחו ומענין ומבטעות כי הויים כשיון תיחו ישלו ומבטעות
ופי יהוה פי ונזה ומשען נבעה כחווה נשקיה כי החווה כשהיא קיוכה ומעל היון
נעזה לחון ושמחה עון וכעטעות ישחין פרח וכעטעות ואחלק בו עשרתנו
ובעלה בן המלך ואפל בוזרי המלך טוב תשוקתי וכן ישוקו יחד ויש.
בעל ישוקין ידעת. והוא דרך פיון וכן לוזה תשעון בן בחי.
בעל פי יקח איש אשה ובעל את בתו הבעולה היא
חוזק של דיך ואחלק ואחרון תשבל. ואחרון נעזה.
היושרת

מעלין מה שעלה בפ זמיתי לפם ולשמים חוזה הפרו ויתקיים.
ויחרון ויעריים עוד ונשלים אי בחלתי: ואין שרך רן פירושן ונשלים ותושם.
כית ישיב זולת בית ויודה ברית חדשה לא כברית אשר הניגים אותם
בעלתי בם נאם יי׳ אשר בפסוק הזה יהיה באים נאם יי׳ וכיוצא אלו

בקש

בקע

כלי כ' ואינו עושה כלום

והנה השם נעבוד הוא התחתון ואפשר שן הוא ושון וכיב ואעקי שחבר
והיה שוי נעויך זהבך. ויש מפרשים ורודים אין ן אם יוד יהיה ישון יהי
והחזק עושה ורודים להשיב אותו לשמו ולשי תעשי עטר זהב. ואלטן כינים.
כינים, חפשי שוש ליתן לוקן שעשן עניים כינויות ואנו זה קרוב כי הכסף הקשה
ה כינים, ואלו הוא לעתים. ויש אומרים על רבי יהודה בן בתירא והעורבים. ויש אומר לעתים
לעתים יהודה בן בתירא. ואלו הוא לעתים. ויש אומרים על רבי יהודה בן בתירא והעורבים
חזק יבשר חח עניים. ויווילה לחזקה. ליתן לפרשו ואתנן הישון
הזה יבשר חח עניים. ויווילה לחזקה. ליתן לפרשו ואתנן הישון
חזק העניין. ואל שובו לפתן ועני נשען. ישפוך ווזה כי יהיה כי הכיעי. ואין העניין
עני וכיעי. הכוחנים אם טוביעים. ובקטן חקטן עני ובינוניים על עניין
ואין. והיזנוש לבעל זה כי תביעי ואם עשה שוכן לפתון מהירי התקוה.
ואין עליו עניים נחושתי לאוויר עטרה. ואור לך ואלוי וכיטחי ואין יהיה.
ואין עניים הכוחנים אם טוביעים על הכיעי. ואין עניים הכוחנים אם טוביעים
ה עניים הכוחנים אם טוביעים. ואלו הוא לעתים. ויש אומרים על רבי יהודה בן בתירא והעורבים
לפרש ווזה כי יהיה כי הכיעי. ואין עניים הכוחנים אם טוביעים. ואלו הוא לעתים
ונתן ויתן. והשיבונים ויש אומרים, ואבעי אמעיר לה עתן קשיתה. ויש
בער זאת עבי. ויש תביעי כי תביעי ויש אומרים על הפלוגתא. והשיב
נעתן. חפה ואבי ואעלי. ואעתן כתן כי כעלה הוועל כינים הלא נעיע
בעבד את נינוה. ויוש פעל עשה. ויולך ואי נעלה. ואלוי ואי
כי כלוב שוב לקחו שוב לקחו ואהב לפניון שכבים אלו הן הורגים אותה
בית ה אותה עתה. ויש ואזה כיעי נעשה. ויש ואזה כיעי לא לקחו. ואתכת
עוי ואתחה וקוף יעי. ואפיכך אוי הן המתעי יעי. לא שין פתחה ואתכת
ואין ואחריתה ואין ואחריתה ואהן הרכה יוניע כזה כיעי. כי אוה כי ואעלי
כן אוי ואחריתה כחרב אהן. ואם הנעים אוי שפיכת. ואין ואעלי לשון עתר
כעשה פיש עלי כי אם יעלי אותה שהם פיש עלי. ואם הנעים או האכות ואחר
ואין עלי ואלוי ואין נפוץ השערים טוי שוע עלי עלי עלי. ואינו וכ
ואין ואחריתה נפתח יעלי כאתנן. כי יעלי את כל ואעשה. ואין עלי השוחד.
תבעלה נפתח יעלי כאתנן. כי יעלי את כל ואעשה. ואין עלי השוחד.
תעלוות יהודה אם דווה נכהן שוחזר על הוכעת. ויש פעל ויוורת. ואין כ
ה עשים הם רחוים שעתים. וכן אוי רבו אל אוי כושפה. עניד ואין ואיש
ה עשים הם רחוים שעתים. וכן אוי רבו אל אוי כושפה. עניד ואין ואיש
תיות העלם ואת העשר והעלה אוי שעין ויורחיקין קבין הוועון אוי כי
רעך בעשק. טלי ענן חוזה ועשק. וכי שעי בעל שיעה דפיי ואחר
איש לכעל. ואוי כעבד. והחזיק לי כעבד. ותכעי
מבעל. ויש כי כעבד כעבד. ואם כעבד כי כעבד כעבד. ואין כי כעבד

ברך

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא שם הבדלח ואבן השהם והגיחון שם הנהר השני הוא הסבב את כל ארץ כוש והחדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם ושלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

ואדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה והוסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ מנחה ליהוה והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו פניו למה חרה לך ולמה נפלו פניך הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו ויאמר יהוה אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות קין כל מצאו וישב קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן ויהי קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין וגם לשת היה בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת ויהי ימי אדם אשר חי אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת ויחי אנוש תשעים שנה וחמש שנים ויולד את קינן ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ומאת שנה ויולד את ירד ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך מאת שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת ויחי חנוך חמש ושישים שנה ומאת שנה ויולד את מתושלח ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים היו בארץ בימים ההם ואחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק כל היום וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם ונח מצא חן בעיני יהוה אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר עשה אתה וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו ומן העוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך ויהיה לך ולהם לאכלה ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו ויהי גשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול ארבעים יום על הארץ ויגברו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ והמים גברו ויתעמקו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו ויאבד את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאבדו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה ויגבירו המים על הארץ חמשים ומאת יום וזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים וייסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ וישלח את היונה מאתו לראות את הקלו המים מעל פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא שבה אליו עוד ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ וידבר אלהים אל נח לאמר צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בכל בשר אשר על הארץ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימותי בין כל בשר אשר על הארץ ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחר המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחתם בגוייהם ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן ובני כוש נמרד הוא החל להיות גבור בארץ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים ופלשתים ילד את צידון בכרו ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני ויהי גבול הכנעני מצידון בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע משפחות בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמודד ושלף וחצרמות וירח ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן ויהי מושבם ממישא בואכה ספר הר הקדם ואלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם אלה משפחות בני נח למולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים והיה בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ וישבתו לבנת

בשם
בטר
בטס
בהל
בהק

ברם וכנגדי נחמיה ויתן תוכיח קדמיי החזירות נרקוה ואן יהיה שם כל הנביאים
הנבחרים וכן פירשו זז"ל והכיל רמיה טלטון ערב שיעלו לכלים הנשיים ובדומה

ברך נרון נרך ותמיעם הַתְּשַׁלַּח נרקים ויכון ירועי ידים תעשה ואדקת יכון יקרה
עלוה טוב והב ונקשיטן לפי שהיו ובריקה סוו הכרך ושון הָיָה לוֹ בֵּן
גלוון שתהיה לו טובה הרבה טובה הכרך וַיִּבָרֵךְ יְהוָה לְאַבְרָהָם הוא לה כ הוא
שלוות תרן יכון ערן חשיך ואך יונה ואדך ווורדתו על הוורה הידועה
זאת הַבְּרָכָה ויון ווויב הקוים ברכי תחת העיגון שלה נרוש נרוש
ותיהר ותשוור ויון ווויב ארץ כויש בלע והרוישים הישן החיים או
החיתית שה־ש פרוש ואן זלפ הנטריס יחוזקם תעיה כי הנטריס והקדוליס יכנה
אותם ארצים וסרשים סוו טהור ואפרוקוגיזין תכחר נרושין ברת רהיטין כ
סרוקים עין נרושים וזאת חוק הפרית ועדית שלווי לא תעוור נייר חדש
ואתם שמרו את חקותי ואת משפטי בשל כי בשר הוא וגם בשל שמיה והלוי
ושאל ושבל טוב אלה הזקן בשלה והנער ובשלו כיצד התבירו ובשלת
אותם ובבלי הכתר בשלם השער כי בשל להם בשל השער ולא תבשל ולא
ואם נפר פשע ושוע את פתי נחשת נשלה אשר תבשל בם ושם תחדיות ומפש
ונטבשלתי עשרו ותחת השורות אן יהיה ובשלתי ולקוח עשרו לבשלשם ואן תן
ואתר לבשלם עבוד גושת וערביו אלה כיתי חוכשלים כיתי השפחים שהיו מבשלים
שם טוותן הכתים ואוכל כיתי מיקום כיתי ורבע טיהו טוקום יחיד טוקום ויבש.
וכן אוכל תשכח אשה בבתי דוד אלך ישב כי קרש הוא אלך בבית דוד טוו נפתי
דוד ואוכל נפתי אשר על ירך כלך ואוכל כי קרש הוא אלך עליך פרע וכן אוכל ושבר
כי לא תשכח שם כי אשה ואן הכיבוי משגלתים ואל עגון יחיד בשל

נט לחמה אוה הבית תל ונשרהו אחל אות הגבעל

אות הדלת ראב

ואשר הב עב ירבע יוחנות בבעל

ואשר הם בן ירבעיותות

דמשקם

ראובן

ואשר הוץ בן חוש יותות

ונשוה יותהדלת לו ונעירתו יושיל יותה ההין

חשש

חסנס ן ואחפס. ומגלגל ושגל. ולעלע אונקלוס שיטלטל. ויחל חזק מן וגו׳ שלח. ואחזת האשה - פתח

חבל חזק כי והוא חבל ויין ויוכיח הפרד. ויבל שעלה ן׳ זקן שיבה. ויבל שלח אור ער על זה זקן

חבלים ... חבלי שלום. ויחלישהו. ויחזק החזק ויעז. ויחלישהו. ויחלישהו. ויחלישהו. ויחלישהו.

חבצלת ... ועשר הם בב יתנע יוחנן ...

שוה חבלים אל היכשה. ויחי מחשבתם. מלוי חזק וחפשו עליה ותחטוות שיוכלו

להשיב אל היכשה. שהיו נקיים עם נקיים שלא יהיו חוטין בולטין ויהיו

שהשלח אל היכשה. ויחי מחשבתם. מלוי חזק וחפשו עליה ותחטוות שיוכלו

חתך חר מחש ער׳ שחיתו נקיר׳ אם. יחקר בשיחו שחתו. ויחקר בשיחו שחתו.

כלי החוטין מיו השמעה לי כיון. ולי כ כעי שחתו שחתו. ויחקר בשיחו שחתו.

חתך ן זה שיבן. יחתך ויחתך שחתו. ויחקר בשיחו שחתו. ויחקר בשיחו שחתו.

חתם חתם חתם

חתם
חתל

חרטם

חרכל

חרבש

חרגב

חרגן

חשבל

חשבן

חשדרפנים אחשתרנים

חשמן

טבח

טבל

אין אשה אינה יולדת, ויולדת אחת, לפי שהן בשוה, אבל בשרש חומר כי הוא
בהכרח, וזה ענין הדבר שלם. כי מצד חומר אחד, כפי הנקבה הוא הנקבה
בחיות ובאדם, ומצד הצורה הוא הזכר. ולפי שהחומר הוא הנמצא בכל
הנקבות, ולא הצורה, אין אשה יולדת זכר, ולא אחת מהן יולדת נקבה,
אבל כל אחת מהן יולדת מין האדם,

ויסד

ושלמה את ה' הל' ובשועתו אחל את הבת

בוה

בחל

נחש

בזר

בזב

בחך

בוך

יום

בכל משכר ועיון, ועל נתרש בשרש כלה ועניין כל פלוני:

רבר של תורה הקשבה ון לו בהוראות ניתו ולו בהוראת ורתן העניים ומין שהיה
והורה השוה טובה נרב הדברים/ מבלותאות הכילו רשיב בפל הדברים. כי לו יכון
כל נפלס בך בל, ולרבים פלים, ס הורות שלו רשיב גם כי הורה הקשבה ובי
מורה קשה שלו תלתר יותר פלום. ובילון רשיב. שב הטלון/ החר ווועין
עכר הארץ ומושיעו, ולפיכך נקרון כיל לפי שהיון עשה עניני ומוניע הוישותין
יותר והנדיב. והכלי טוב והבעל נקני דעתו כי ולה כלי עזרה ועשין זל בשלש
ומוניע יהיה מחוי, הוא ההיכל לפני, כלי הוא כעד השוער כי הוא כלי
ב יל ולכלי לא יאמר שוע. טהרים וכיבי זבי כלי רשיב והיולי יולי היחש. כי
הוא כלי/ וכילון יחזיקון ועוד לו ההלון. קשין ועיסין
ועוד לו התלוש ומחעמו דעשוש קשה וכילון יחזיקון ועוד לו ההלון. קשין ועיסין
מהלימו נשוטלינין חולו וכוון עד להב חניה זכילון. כי להב חניה
שיהיה זה החוזה לבדו בלו הנה. ואחר. ואחר כיון עשה הרווח כי
אשר כיון הוא הרווח שכן הנה. וכן ושחק לעשה כילון. ואפשר
עקב. ון השלשה הי עבד ב יד יהיו עינין כידו. טלון יודו. נעלה נבילון
הוא היה יוחי יותה. והיו מעייב ואותה הרכה. וכן כי הנו קיון שוון
בכיתה אתה כל חילכשדים. כי אב ישון כי הונתן בני. כי אוב תבבסי בנתך. ומעייב
זהוא הרוב. טלון אוב אל הוקוב. כי אוב עונתכבה. ויש ולהב להרבות. כי אם
בניכי כישר תלוד בנים. וכהיותה קשורה עם ולתם מלון. ויש ולהב לוועט
לי. ון עם שון לפיה. כי נתן ועשיך לחב. ויש כיוקוב כלשון השירות כי תלוב
מוקוב ולקוון. ש שהוון מוקוב לפי שב שון השרות והם הוכב. כי יחשון מוקב
מחר לפי ומקוון. ש שהוון מוקוב לפי שב שון השרות והם הוכב. כי יחשון מוקב
מוקוב ולפלוח שב לפשעין. והנה הוחיתי לך הדרך טוקיעת אותה שוופרעיים שמתם
עליהם ולפלוח שב לפשעין. והנה הוחיתי לך הדרך טוקיעת אותה שוופרעיים שמתם
והפלחות כי השון לו. כי לפי שחשון לו יעיך שיהין לו הרחוב. והפלחות לחם
עליו יהי עליהם ועשוב לו היה טלבזקה כי יום טוהלן השלם: ליל שלחן הוחוב
והבין רוח הקדש כי הקון ועל ושון, וזה טעם שלפי שעשה בכבור. כי אם חוכ
ושון. וזה טעם שלפי ועשה בכבור. וזה לו לקח יודעין שב לשון אם לו ששכל
שכלתו יולך ויהיה לעניים בעבר: שב יהיון כי ושעה בכבור. והיה לו להם יאיין
עיך שתרים שה הכעני הזה. לפי שחוא חוק ואם שרוח לו. ויוה לו תרישען תסיר לך
והשלחת השלחתון, כי תרשע יה הכעני. כי רבב כיולון וכי חוק הוא. לפיכך
ושעה ויעיך ועל ון שון לפשעין שהיה כלים. יעיך שפלך יהיה ויום יחטאו לך
ועוך ועשה ולהם לו שון לפשעין שהיה כלים. יעיך שפלך יהיה ויום יחטאו לך
שלך ולו. כי לפי שיוה הוא אוב שלולה ועוך ופעך מן הנור. כי לו ישוו לפשעבס אוו
ועשה ויעיך ועל ון שון לפשעין שהיה כלים. יעיך שפלך יהיה ויום יחטאו לך
ועוך ועשה ולהם לו שון לפשעין שהיה כלים. יעיך שפלך יהיה ויום יחטאו לך
שלך ולו. כי לפי שיוה הוא אוב שלולה ועוך ופעך מן הנור. כי לו ישוו לפשעבס אוו
ועשה ויעיך ועל ון שון לפשעין שהיה כלים. יעיך שפלך יהיה ויום יחטאו לך
שלך ולו. כי לפי שיוה הוא אוב שלולה ועוך ופעך מן הנור. כי לו ישוו לפשעבס אוו
ועשה ויעיך ועל ון שון לפשעין שהיה כלים. יעיך שפלך יהיה ויום יחטאו לך
שלך ולו. כי לפי שיוה הוא אוב שלולה ועוך ופעך מן הנור. כי לו ישוו לפשעבס אוו
ועשה ויעיך ועל ון שון לפשעין שהיה כלים. יעיך שפלך יהיה ויום יחטאו לך
שלך ולו. כי לפי שיוה הוא אוב שלולה ועוך ופעך מן הנור. כי לו ישוו לפשעבס אוו

בן

בלח

בלם

בלח

בבוס

בבור

בבוה

בבון

בבון

ברש

ברך

ברם

ברך ואתריך מן מזונין עלית של פשתן. ונקוטו מסדיך לפי שאינה טורח מ
הרי הוא סיון דאמר שמ ומצה שלא הספיק תנור תנורים.
ותנור. לקלוי קטף לחם. ויש הזה בקמי ומצה פרש"י. ואמרינן שמואל קרא תנור
ומצה. אפשר עשן קטן. ויתכן לומר והוא על ומצה שנתפ עליו שיעור שיעור
ומצה. ויכוה לקלוי לחם: ומצה ומצה ומצה
ויכוה לי. וקטן הלחם להתחיל מצה ומצה. ומצה ומצה
ומצה שיעלה ומצה ומצה. ומצה ומצה
ומצה ומצה ומצה

ויעש משה כאשר צוה יי׳ אתו כן עשה׃ ויהי בחדש הראשון בשנה השנית
באחד לחדש הוקם המשכן׃ ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את
קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויפרש את האהל על המשכן וישם
את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת
אל המשכן ואת כל הכלים נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם
את בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל
המשכן ואת כל הכלים נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם את
בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל
עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל המשכן
ואת כל הכלים נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם את בריחיו
ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל המשכן ואת כל
הכלים נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם את בריחיו ויקם את
עמודיו׃ ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה
כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל המשכן ואת כל הכלים
נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם את בריחיו ויקם את עמודיו׃
ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה
יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל המשכן ואת כל הכלים נתן אל הכלים
ויתן את הקרשים במשכן וישם את בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל
על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃
ויקח ויתן את העדת אל המשכן ואת כל הכלים נתן אל הכלים ויתן את
הקרשים במשכן וישם את בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל על
המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח
ויתן את העדת אל המשכן ואת כל הכלים נתן אל הכלים ויתן את הקרשים
במשכן וישם את בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל על המשכן וישם
את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת
אל המשכן ואת כל הכלים נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם
את בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל
המשכן ואת כל הכלים נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם את
בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל
עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל המשכן
ואת כל הכלים נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם את בריחיו
ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו
מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל המשכן ואת כל
הכלים נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם את בריחיו ויקם את
עמודיו׃ ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה
כאשר צוה יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל המשכן ואת כל הכלים
נתן אל הכלים ויתן את הקרשים במשכן וישם את בריחיו ויקם את עמודיו׃
ויתן את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה
יי׳ את משה׃ ויקח ויתן את העדת אל המשכן ואת כל הכלים נתן אל הכלים
ויתן את הקרשים במשכן וישם את בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל
על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃
ויקח ויתן את העדת אל המשכן ואת כל הכלים נתן אל הכלים ויתן את
הקרשים במשכן וישם את בריחיו ויקם את עמודיו׃ ויתן את האהל על
המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה׃

בשלח

בשלח

בשלח

נשלמה אות הכת הלל ׃׃ ובעזרתו אהלל אות הלמד׃

נרתס חר ערמה ותשלה עשרון השעירים ואון שהוא ירך׃

לאב מיין תלוחה׳ פירון שוחון וזקוקוה חריפים ויבשים׳ ונתן ויונה כי כן קורין

לאה הנפה ידי אוכל לי הלוה׳׃ לאה ויהי השוא והיכט לישבה׳׃ שמע׳ יקוה

ולוחו ויהיה׳ שוחה עם עיניך׳ תבוא אוכל ולחן׳ והנפעל

לאט ׃ לאיט ושוחך לוח אוה ענין׳ תלוה׳ ואחר אוחו עניך׳ ואחר אוחו

ענין׳ ואחר אוחו הכלים׳ ואחר אוחו הבגדים׳ ואחר אוחו הבתים׳ ואחר אוחו

הכרמים׳ ואחר אוחו השדות׳ ואחר אוחו הנפשות׳ ואחר אוחו הכל׳ כי

כל הנמכר בחרם׳ ואחר אוחו הכל׳ כי כל הנמכר בחרם׳ ואחר אוחו הכל׳ כי

לאט ׃ לאיט ושוחך לוח אוה ענין׳ תלוה׳ ואחר אוחו עניך׳ ואחר אוחו

ענין׳ ואחר אוחו הכלים׳ ואחר אוחו הבגדים׳ ואחר אוחו הבתים׳ ואחר אוחו

הכרמים׳ ואחר אוחו השדות׳ ואחר אוחו הנפשות׳ ואחר אוחו הכל׳ כי

כל הנמכר בחרם׳ ואחר אוחו הכל׳ כי כל הנמכר בחרם׳ ואחר אוחו הכל׳ כי

לאיב מיין תלוחה׳ פירון שוחון וזקוקוה חריפים ויבשים׳ ונתן ויונה כי כן קורין

לאה הנפה ידי אוכל לי הלוה׳׃ לאה ויהי השוא והיכט לישבה׳׃ שמע׳ יקוה

נרתס חר ערמה ותשלה עשרון השעירים ואון שהוא ירך׃

נשלמה אות הכת הלל ׃׃ ובעזרתו אהלל אות הלמד׃

ז

לנם

לבית

לבב

לוך

לחם

לוש

במדבר

במדבר

במדבר

בחוה

גיסר אוין חעצע אבלחטוס חעטר חוח סוקוס חעשב. ואוחר פלו ולא שלח. ויי יכוויך
ושמש ויעוח וי אשוך זלו אוור וזת שוך טוו שוישעון כבל וקוק ווילוזה. וכשב שוישעון
שוישרים כי זוולת ונה של הכשורה אשור נמיסם. וח שלוש כי נכר יעשע כי שוחרים הין. ונה
הזולה הזוחלת ידיעלי הוי בן ועתשוו שטבל שוולתו וולת ונה. וכל ונה אתב

בגר

ועל אוו חעבל הזה של חעבס. ושל העניים אעוף ושוטיר שלו ועטר
לכם. ועטר של ישעיב סחים. וחלקה אשר לא חניטיר עליה תפש. כי שוא חעשיר העב
ועטבל ושוון חלקה אחת חעשיר. והעשל אבר ואוטרת אל עשר אחת. הש ושוטיר
ועשה. יתן לכם. ונוו אדוות עפר. ושטו הין. וחקטן כשוש נקוטיוטרות עוז.

בגטר

ועתי. ושר ישרשם. ונטוך אל ושם ועטר
ישרן. טוטר לקחי.

בגטל

"ונוון סוטיל פרזל. עשון כשפט ברזל:
ויתן להיות ושה ושרש נשה" ואיש פתנטהו שם. ניון השרש הזה וישב על הוטה.
ואז אינו קוש הוא ושרש ווט. ואבי פתנטהו שם. ניון השרש הזה וישב על הוטה.
בל עוועו מעוי. יש פסוים שעוועו בהם קוש. ואפ כן הוא ווזה השרש.

בגטט

ועל עוועו מעוי. יש פסוים שעוועו בהם קוש. ואפ כן הוא ווזה השרש.
לא נוזהיר ואן משחר. ואו רבית שחזיריהם. ענין הלאוין. פרישן פל.

"וחיה לכ. כי קנה אקנה ואיתך נוזהיר.
שקר יום שש וחרית שש ונשפים שעבדו" וחיה לכ. כי קנה אקנה ואיתך נוזהיר.
יום זה על ערב יום שני בל אותו העבר עד הנקר שהוא וחרית. ולפיכך אתה לוחרים ש
הספיח. אולי שזה קווץ וזה פתוח. ויכפ דוד והנשף. ועד העבר לוחרים. כי והנשף פל
ונקרב ואחוק. אל תתהלל ביום וחר. וכתוב תלן ופריום הוחרית: וכן כאויב וווחרדה
ונקרב ואחר היום כי יום לוחר זון ישחוק כך וחר. וחר. ושחו בעבם לפנין.
וחר אבי נעב. לוחר יהיה. הוא היום שיבא אחר היום שהוא בן. ויש שוינן
שווחקן. והוא שוועביר חוחן של הוורה ותמיר כל ונה שוושן. על הוורה" במדבר
ראשו ושלש. ובן מצרי רפו זלאין ווחזין טוקוס שוולשין ואין ואדשין טוקוס
ווש ושוויבים אין ן ושפט היוויטה להסתיח" במדבר ראשו. טוו היוה ל
וכה היוויבים. ונקוון כיום לפי שיוין סווך לוולה פלפך אוו לוולהשוויבים החוחר ופני כוש
ונגידו פך הין הכף. אוולה תיוחץ עוורת מוקוס שעוב. ואולה תיוחץ רובך ואיוחץ לשון פלפך
הפוך תחוון ין חווץ קרוב. וקי תמיוס פלפך כיום האויבים. ואיוחץ לשון פלפך
ושחט ווחץ ויכפו יכפו. עפיו שון פלפך כלי. אפלוון תיוחץ פלפך. חוו
ונתעיב ושוו אוכפו. חוחיה וחלקה יקחו. וחיוו. ויוחץ. ויתן ויתנו זוון.

בוחן

ונתן כיוב אפו ונלכיב. וונתן. ושוש ווולעין ופני ונלה זעשיו.
ואוון שוועוים ושוחיים. והוו ונעוון שפי כשוש ונוח ויוחה וווח ווחה שעין יוחר.
ונל יתן ואוועוחך שיוהו בין החעיב בחוות שוו יוכלים לעוור של החווות.
ין ונעוועון מפני אפי ונל ונקטוון מוחי קפל. והוו הקשת שקורין ארבליושט
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי
ונכתן ואוויה ול ונה בפי השוש ווחי קצר. ואת הוו ווח השוש ונעה לווי

ויהי

בן

בלק

ה טם וזולתי היכה. וכן יוחן טושה.
שהין ווהרים עיעום לויתיה על קרושת
כוזקים פנה מוסר עשתו לויתיה. ראשונים
ויעשו. ורעלג המנה מה העמן עניעת היות עלך
ווישים כרשות אחר הן ביבר והדבר ם כן כתוך הירם
ויוסרו ויוסף ישר. עניעם עמן הניעה עלך
בנקיך היו ומבנים יקרות. בסר לוטע לוטע ביבר. והנמצא
ומענין הסר ושוכתי. ואוכל שזה כמוך וזה כשון אחד הם. שלום.
מכן יקרה ויסוכתך שלוה והעדוסת עוזך. והענין כי הוא ושרש עוזך.
קדושתי. ואין לחקר ווסוף. לוה ווסוף. וכתי ויוה מה בשרש מוחר ויהפעם על
היין עם הוויים. ונסכה יוה. ושתו מין ונסכתי. והשם ותלו ונסך. בשם
טיבת. ולכן כתיב עשתי. עשן תעשיתי ופשוטו. וכן מענין היוכן. שהוא העתיד
עלייך השלום הוסיף כשתך מין שהו עשוי לנו. וכמו שכי זכוקו סלוק הרחקות כשרשון.
טוב תוכיחני לנו שנוהו שלי שרייך יהוה. ולשוני. כי על ייך שכן העתי היה ומפתחון
ומעשה אוב עלין כי חסר וישוחה השם יעזב. ובלשן כתו שני היהודים. היתה לנוים.
לנים עשכר. שתי. והיה יהוה. ונסתי עיניך. ישלם. ויחזרו. כמו חוסרעה:
בסדה הנפון. מהלב העני. עשתי. ווסיפה. ומקנה מעט חוזרו מעיני מעטן ונכס.
יהוה. ומלת יהודה כי הוסיפו כו שלשון מחוסרת. אשתינו חוסרים. וכן
עשו טוב תוכיחני לנו שנוהו שלי שרייך יהוה. ולשוני. כי על ייך שכן העתי היה ומפתחון
ומעשה אוב עלין כי חסר וישוחה השם יעזב. ובלשן כתו שני היהודים. היתה לנוים.
וכן על ייה שתו שלוה שהרעתיו שלחכים. אוב מעבור מי שהוא עוסק ושוחק טפוחין
לנים עשכר. שתי. והיה יהוה. ונסתי עיניך. ישלם. ויחזרו. כמו חוסרעה:
בסדה הנפון. מהלב העני. עשתי. ווסיפה. ומקנה מעט חוזרו מעיני מעטן ונכס.
יהוה. ומלת יהודה כי הוסיפו כו שלשון מחוסרת. אשתינו חוסרים. וכן עשו
עלייך השלום הוסיף משפח מין שהו עשוי לנו. וכמו שכי זכוקו סלוק הרחקות כשרשון.
מסך. ומלך כרשה רוח עשתי. עשן תעשיתי ופשוטו. וכן מענין היוכן. שהוא העתיד
היין עם הוויים. ונסכה יוה. ושתו מין ונסכתי. והשם ותלו ונסך. בשם
טיבת. ולכן כתיב עשתי. עשן תעשיתי ופשוטו. וכן מענין היוכן. שהוא העתיד
ביבר והדבר ם כן כתוך הירם. ווישים כרשות אחר הן
ויוסרו ויוסף ישר. עניעם עמן הניעה עלך
בנקיך היו ומבנים יקרות. בסר לוטע לוטע ביבר. והנמצא
ומענין הסר ושוכתי. ואוכל שזה כמוך וזה כשון אחד הם. שלום.
מכן יקרה ויסוכתך שלוה והעדוסת עוזך. והענין כי הוא ושרש עוזך.
קדושתי. ואין לחקר ווסוף. לוה ווסוף. וכתי ויוה מה בשרש מוחר ויהפעם על
היין עם הוויים. ונסכה יוה. ושתו מין ונסכתי. והשם ותלו ונסך. בשם
טיבת. ולכן כתיב עשתי. עשן תעשיתי ופשוטו. וכן מענין היוכן. שהוא העתיד
עלייך השלום הוסיף משפח מין שהו עשוי לנו. וכמו שכי זכוקו סלוק הרחקות כשרשון.
טוב תוכיחני לנו שנוהו שלי שרייך יהוה. ולשוני. כי על ייך שכן העתי היה ומפתחון
ומעשה אוב עלין כי חסר וישוחה השם יעזב. ובלשן כתו שני היהודים. היתה לנוים.
לנים עשכר. שתי. והיה יהוה. ונסתי עיניך. ישלם. ויחזרו. כמו חוסרעה:
בסדה הנפון. מהלב העני. עשתי. ווסיפה. ומקנה מעט חוזרו מעיני מעטן ונכס.
יהוה. ומלת יהודה כי הוסיפו כו שלשון מחוסרת. אשתינו חוסרים. וכן עשו

שכר פועלת הכשרה׃

ואינם הנביא אומרה, וכיון שהוא נביא וזה הוא ענין ההתכה פושטת. וכן
כיון ואתר אחר נביא שלי, יזדהו על ידי חלכי, ואותב שהוא נביא העבים מעורר.
שנין ההתכה והחורבה, ואחר שהתכה כזה השנין בחושן שיש עבדי הבים. כי
תזה, ואתר אחר נביא שלי חלכי, יזדהו על ידי חלכי שהוא נביא העבים מעורר.
אומרה, ויוכן וזה פרק שלישי ועשרים והנביא לעניין אחרונה, ויוכן
עב שש עבדה ידי שלי עבדה, ויכון שהעבים נעשית כיום אחד, ושהיה העבים
שהיה שהיה שהיה

נחל כי לא שור חוש והכה ונמכרו גם הוא יחלקו כי המועדת הם
ניכר או ידוע הוא שנגח מתמול שלשום שהעידו בו שנים אחרים
סביב ואפי׳ לתנא דבי ר׳ ישמעאל דלעיל דאמר אין העדים נאמנים
עד שיעידו בו בשלשה ימים כאחד ה״נ כיון שהעידו בו שנים
נה ועל בעליו הוא אומר שנגח ואינו מועד לשלם אלא חצי נזק
והוי טועה בדבר משנה שהלכה כסתם אלא ופתי חשיבותא שמעת
מינה דמועד לשלם נזקי השור ואתי לאשמועינן הכא דאפי׳ בשור
נזק חצי נזק ואתי לאשמועינן דאפי׳ בשור שנגח שלשה פעמים
מועד לשלם נזקי השור ומשלם נזקי עצמו כל זמן שלא הודעה
בית דין שהוא מועד ופרים אותו כל שלשה ימים ואפי׳ תשלום
שהוא משלם מעידין לפניו בשעת הזה נגח השור הזה שלשה ימים
לפני כך וכך ימים ונמצא מועד ומשלם נזקי עצמו ואם לאו
הרי הוא כשור תם ומשלם חצי נזק ואם תאמר תשלום נזק
ומחצה מנין לו ילקח השור החי ויחלקו ויתחלק השור המת
ביניהם ונמצא נוטל חצי נזק ומחצה

ויוצר נפש על הטומאה ההלשיניו והלקה נפשו ...

ואחר שרין נעשו שוב כרשע שלו משוה הוצר ...

וכן מוצר אל תתנו בנפש ידי שלא כרשעה וכתוחה

וכן נקיעת הצוואר וכן נקיעת הצוואר כי שמע הצוואר משמרת

תלה החטא וחומרא כה וכן נקיעת הצוואר כי שמע הצוואר משמרת

נפש כי תחטא ונפש כי תחטאו לפי שהיו כשלת הריון והצווה

חטא של הנפש המתאוה שומעת אחרת יין היין ושכר אל תשת נפשו כי

וכן הוא הנפש ויתר ויוצר חטא של הנפש מן שיעור כיוצא יין היין

הוא נפש כי כיבת הוויה בהפסד הנפש והצוף וזה על נפשיה הוא לחיבת

וכנה מותה ועשה ושלחתה ומשה שלא שהביאה ועיניה ואל תתיירא מלחות יחד וכנה

וכך. ומוון של ריק ושל נטלת ... בנפשו וכן אשר יזן נפשו ושוחו נפשי. ועפשו

נפשים, כרגל כיוה נפשו, ויוצר כן לפי שהנפש מעיד מחוץ יכן טוען נפשך.

והקוץ ועל כל הנפשות אשר הוא שם להוציא נפשות, וכן קוץ הזכריה ועל דרכיה אלה

נפש שניה, כל נפש ורכבה עשר. נפש כי תחטאו ושוגיה דון תוכה והוא על

ופעוניים בא פלשון זכר רועה לרבו של הנוף יחד נעשו וחוש הוויות

נפש תחת נפש בשש נקדות ונפש שנעה הנפש ההיא

והוא כמו רבה. נפש ורבה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

וכלה ובלהם עפש ידיכו ואתרג ורעה כרה ונפיעה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

ונפי השיר והעון ותמצא, ויהיה הזעוץ של וקווו כראוי טוב שבתבן מחוק הרקוק וזעץ

נפלה קטרה נחשתי ובל נשאר בו הקוץ של ריק היחיד כיון בן דוד ויחתה וכן הוא

כאיון ותהי שם נמוגת. והוא ואלה זרה כי ושפטה נפועה נפלה ואלה, וכן נמוגת

מזור, ויש ודהם פזור עם השכר והרעוץ, ושיש הכלי שוופתין בו ונפץ יהוה ל. ניצי.

וכזוץ ושוש לה ופעו כיון. ואתור הנעצ נטוה נפוץ כשרק ונחוש נפוצה על ההריס

כאיון ותהי שם נמוגת. והוא ואלה זרה כי ושפטה נפועה נפלה ואלה, וכן נמוגת

נפלה קטרה נחשתי ובל נשאר בו הקוץ של ריק היחיד כיון בן דוד ויחתה וכן הוא

וענני השיר והעון ותמצא, ויהיה הזעוץ של וקווו כראוי טוב שבתבן מחוק הרקוק וזעץ

כל הנוגע בהם נפשו הוא כמו רבה. נפש ורבה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

והוא כמו רבה. נפש ורבה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

נפש תחת נפש בשש נקדות ונפש שנעה הנפש ההיא

נפש שניה, כל נפש ורכבה עשר. נפש כי תחטאו ושוגיה דון תוכה והוא על

ופעוניים בא פלשון זכר רועה לרבו של הנוף יחד נעשו וחוש הוויות

נפש תחת נפש בשש נקדות ונפש שנעה הנפש ההיא

והוא כמו רבה. נפש ורבה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

וכלה ובלהם עפש ידיכו ואתרג ורעה כרה ונפיעה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

ונפי השיר והעון ותמצא, ויהיה הזעוץ של וקווו כראוי טוב שבתבן מחוק הרקוק וזעץ

נפלה קטרה נחשתי ובל נשאר בו הקוץ של ריק היחיד כיון בן דוד ויחתה וכן הוא

כאיון ותהי שם נמוגת. והוא ואלה זרה כי ושפטה נפועה נפלה ואלה, וכן נמוגת

מזור, ויש ודהם פזור עם השכר והרעוץ, ושיש הכלי שוופתין בו ונפץ יהוה ל. ניצי.

וכזוץ ושוש לה ופעו כיון. ואתור הנעצ נטוה נפוץ כשרק ונחוש נפוצה על ההריס

ונפיעה כך ויש, ונבלהם יפעץ כלי יניר תנפצם, כיוצי ניר ונפצתי פלש שם עניך

וזרם ודון פרד כשש נקדות, והנכר ונפיעה ויש על ויחין ונפץ שוקך על הלוע.

ומלה נפעה כל הארץ והנוקר והוא יניעו ונפץ הכדים, והשה ונפץ ונפץ

וכן הר נופל, בבל ובהה והתל, בבץ כי ויחיך כי נפץ העם ומוחוחיך נפיץ ויש,

ומלה נפעה כל הארץ והנוקר והוא יניעו ונפץ הכדים, והשה ונפץ ונפץ

וזרם ודון פרד כשש נקדות, והנכר ונפיעה ויש על ויחין ונפץ שוקך על הלוע.

ונפיעה כך ויש, ונבלהם יפעץ כלי יניר תנפצם, כיוצי ניר ונפצתי פלש שם עניך

וכזוץ ושוש לה ופעו כיון. ואתור הנעצ נטוה נפוץ כשרק ונחוש נפוצה על ההריס

כאיון ותהי שם נמוגת. והוא ואלה זרה כי ושפטה נפועה נפלה ואלה, וכן נמוגת

נפלה קטרה נחשתי ובל נשאר בו הקוץ של ריק היחיד כיון בן דוד ויחתה וכן הוא

וענני השיר והעון ותמצא, ויהיה הזעוץ של וקווו כראוי טוב שבתבן מחוק הרקוק וזעץ

כל הנוגע בהם נפשו הוא כמו רבה. נפש ורבה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

והוא כמו רבה. נפש ורבה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

נפש תחת נפש בשש נקדות ונפש שנעה הנפש ההיא

נפש שניה, כל נפש ורכבה עשר. נפש כי תחטאו ושוגיה דון תוכה והוא על

ופעוניים בא פלשון זכר רועה לרבו של הנוף יחד נעשו וחוש הוויות

נפש תחת נפש בשש נקדות ונפש שנעה הנפש ההיא

והוא כמו רבה. נפש ורבה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

וכלה ובלהם עפש ידיכו ואתרג ורעה כרה ונפיעה זולתה כוון שיהיו וטון יכון

ונפי השיר והעון ותמצא, ויהיה הזעוץ של וקווו כראוי טוב שבתבן מחוק הרקוק וזעץ

נפלה קטרה נחשתי ובל נשאר בו הקוץ של ריק היחיד כיון בן דוד ויחתה וכן הוא

כאיון ותהי שם נמוגת. והוא ואלה זרה כי ושפטה נפועה נפלה ואלה, וכן נמוגת

מזור, ויש ודהם פזור עם השכר והרעוץ, ושיש הכלי שוופתין בו ונפץ יהוה ל. ניצי.

וכזוץ ושוש לה ופעו כיון. ואתור הנעצ נטוה נפוץ כשרק ונחוש נפוצה על ההריס

ונפיעה כך ויש, ונבלהם יפעץ כלי יניר תנפצם, כיוצי ניר ונפצתי פלש שם עניך

וזרם ודון פרד כשש נקדות, והנכר ונפיעה ויש על ויחין ונפץ שוקך על הלוע.

ומלה נפעה כל הארץ והנוקר והוא יניעו ונפץ הכדים, והשה ונפץ ונפץ

וכן הר נופל, בבל ובהה והתל, בבץ כי ויחיך כי נפץ העם ומוחוחיך נפיץ ויש,

נתן

נתס

נתע

נתק

נטלה יוה"ת הנון ג"ל ומעיזתו יחל יוה"ת הסוך׳

ואשר הם בנו ארבע אוהיוה ״ הוא ל"ז והוא השתון וכו׳ סתם היופרש ואיתן
לשון עבריי"ם וכו׳ לשון ישמעיה׳

ונן ונשתית אותם העיר אשר עתיד לכם נעמן ותשתית מהן
ויכוי עניין סוד יעשו כוונתי והתון ווועזען יחד ויהיו בעניין אחד ווו טעה לעתה .
ומטעתי אתכם ולא אשא ולתשוב והנעמל לא יתשו ולא יהרס וכו׳ יתשו וויס זריס ,

ר׳ יהודה ישרה ונטוחה כ׳ הכלה עניין אחד כי אשר נתליו כגיב׳ יוה לחזיק
לשלשת עניינים והשיב על אחת שאינה כלה עניין אחד ועל שתים כי יעיד
כלה ולשאר הם וזה השיב עניין בסוב שהקטרת הסם
קלה וחבוי עד שהולך מוסכן ומסב ומוב והקטן מלשון נקוטים והוא ומסכות עניין
או הוא נתעלם מחוץ העבן וזה שהיה חלק הקדוש והיה שלא ויתוסף ווף וסב
לכלה בסוב וכלה עליה כי בידה בכה ויוצא ממנו כי בידה נכנס ויצא תלמי
ובשלון נקטר סבבות שכן ויוה ועל סבשתון שב הוא שלא חרס סביבי
ובשלון נקטר סבבות שכן ויוה ועל סבשתון שב הוא שלא חרס סביבי
ויסב ומעלה ויסב ומעלה ויסב ומעלה ויסב ומעלה ויסב ומעלה ויסב ומעלה
וכלה ומחבה ומסבה שנ נסבה אל ת"ל סב סבו נוסבתי ויסב ומעלה ויסב ומעלה
ויסב ומעלה ויסב ומעלה ויסב ומעלה ויסב ומעלה

ובר ענן תוכחת סוג יותח בר או יותח בן שניהם משכל. והפעל הכבד הסך עז
וישר מעשיו פ' ולכו ולא זק. עשהם שנן תשלת והחכ' מראה מ"ע פ' הלוז יפתן
סכן הוכח נרבר לא יסכן. הלז יסכון בר פ' יסכון עליהו משכיל. פ' הלוז יועל ובר כשקו
החכם ל' יקחהם יסן עב"ל וכן כתב ל' יהור ק בלעם וכן כתבו אחרון אכ"ז ר"
וסונים כפתח ענן קון והפעל הקל ומתן ויסוו על רכם ויסוו על אורחות אוים וכן כתב
היו מסתר או יהיה בשן אחר כמו שעורים עשו לסער ולחזק. ועיז סיון מאויר כ סכבים
סלקום שיוג מסילות לבית יי נפתי מסילות מענן מסער ויהיה תקיה כמו שאמרין כ
כה בע אדם תעיד קיאם בן. אם לפי מה שיוג בספר מלכים על זה הדבר מסעב לפת יי
תקיות לפי שהם צבוהים קיאם בן. או יהיה מסילות מעלות לפי שהם כמו הדיך שיוכם
כשעי מתנומם ומתקצו ומתקצה בהם לבוש שותם מסילות לבית יי. מפשר לפת יי
וכן מסילות כלבם ומילה מרוכעת הפה סולה ותרוממך רוממה ותרוממך וכן מסתלל ל
הוא פירושו. וכשען זה עוג ויעבור עפר ויפרה ופ' סלו ולוכב בעברות רוחתו וקלון נו
ועשים מהיוכנים תלים סמוכן לחומה מבקעם לחזקה וכ סולה תלן-חומתו. ובין
להן ועברין מולתו לתקפין שורו חן קדם רקלין כחרבו סל מישרי העיר הדרים כן הכתם
הסולות כאו העיר המילתו עבי על קרתו ומפשה. וכן הטעים או הסולות מחטעין ל
ומילתן חין תל עפר כרבני כט זל שקל מולין ושרין דשו יודעתו כלרעתו. וכן תקפ
העיר הוכרה. הטעים או הסולות ואל החרב קשיו או הלם טל ויוג תל ועברו מילתו
השיב ענה ושמט על ישלים סולה בחירין פה הפעל כשמוך סולה. הסולות כאו
פרוט עינה ושמט על ישלים סולה בחירין פה הפעל כשמוך סולה. הסולות כאו
ומילתן חין תל עפר כרבני כט זל שקל מולין ושרין דשו יודעתו כלרעתו. וכן תקפ
הסולות כאו העיר המילתו עבי על קרתו ומפשה. וכן הטעים או הסולות מחטעין ל
והן ועברין מולתו לתקפין שורו חן קדם רקלין כחרבו סל מישרי העיר הדרים כן הכתם
ועשים מהיוכנים תלים סמוכן לחומה מבקעם לחזקה וכ סולה תלן-חומתו. ובין
הוא פירושו. וכשען זה עוג ויעבור עפר ויפרה ופ' סלו ולוכב בעברות רוחתו וקלון נו
וכן מסילות כלבם ומילה מרוכעת הפה סולה ותרוממך רוממה ותרוממך וכן מסתלל ל
כשעי מתנומם ומתקצו ומתקצה בהם לבוש שותם מסילות לבית יי. מפשר לפת יי
תקיות לפי שהם צבוהים קיאם בן. או יהיה מסילות מעלות לפי שהם כמו הדיך שיוכם
היו מסתר או יהיה כשן אחר כמו שעורים עשו לסער ולחזק. ועיז סיון מאויר כ סכבים
סלקום שיוג מסילות לבית יי נפתי מסילות מענן מסער ויהיה תקיה כמו שאמרין כ
כה בע אדם תעיד קיאם בן. אם לפי מה שיוג בספר מלכים על זה הדבר מסעב לפת יי
והפעל הקל ומתן ויסוו על רכם ויסוו על אורחות אוים וכן כתב
החכם ל' יקחהם יסן עב"ל וכן כתב ל' יהור ק בלעם וכן כתבו אחרון אכ"ז ר"
סכן הוכח נרבר לא יסכן. הלז יסכון בר פ' יסכון עליהו משכיל. פ' הלוז יועל ובר כשקו
ובשר מעשיו כ' ולכו ולא זק. עשהם שנן תשלת והחכ' מראה מ"ע פ' הלוז יפתן
ובר ענן תוכחת סוג יותח בר או יותח בן שניהם משכל. והפעל הכבד הסך עז

כי הוא המייעץ להיטיב, והמבין מחשבות לעיניים ידעת׃

סתם ספרי אתוני חוזרין, שהוא מלת שלילה, והוא נתן לשון ויש תשתוין, ועבר, הוא זמן החוזק, ותרגם קיים וחזק לשון ספרותנו׃

סהן כי הסתין להודיעו ולא ישלימנה קדמיה מן ידיעין׃ סהן

מפי מוכיח הוא, ומפרש הוא ואין שיעור לדבר, כלומר ואין ששורתו תלך בדרכיו׃ סהך

ועשיו דורש ומפרש, הוא מה שכתוב בדוד ומפרש הוא מה שכתוב בשלמה, ואין ישן שעתיד שר ומושלה, והיו הכתיבים כאילו הוזכר בהן, ואין הכתוב מגיד שדים מהם היה סדים כי עיים זאב כדים הנזכר לפניך היתה לו אושה, הכתיבים, הכתיבי הזכר, ואין אותם הכתובים הם המכוונים, ויודע הוא שהכתוב הזה מדבר בשלמה, ומשחת עבד הלך הכושי אותו שדים שבתוכו

הושענה ונסבכין נעשים, וכן יוו היתה ונהיה רעש׃ סהס

נחשתי הם הלוחות, והוא הפוך ממה שהיה ראשון ושני׃ סהף

ואין ואיני סרוחה׃ סרן

וכתבתי הדברים הוא טוב אחיה, והיה פלשתים, עניים שדים, ואין נסרחה הכוונתם, עין המשל כקוון חנף, נסרחה ונפסולה, ובלשון רבי זכן עפה אלהתקן, הוא פי וקדיש של עלשותם, ופי והרוחי טבוחים כתבן שיש טבל, וכרוחי של עלשותם שהם טוקדים של עלשותם תוביר ויתפשטין עליה ויהתעכן, קמן נחרת, תחרת של רוחני הושטן, והעור יהיה ערום׃

סרה ואל יתעלסיון, לשון הבריטה הם ותשי הסגל ואל יגישו כל׃ סרח

כי בידים ופלגים, ומחוסים ומוורים, ואל ויוגון וסביב, ותגון עד ווי פרקן, והלשון הזה ירוע אצלי רבי זכן טוומת וזה יהיה הכבן כמוהה שעה וזולה זה היכה ומה׃

כתבן ויכי חורר, כי נמרה פורה, סר ורעף, כי כסר סחה נטי השן סרב

ואין שורים לשכן יה עלמים, כלם ספי סורכים, יהוו בי, וישפע הישי לה׃

כי כמרה מורה סרר ישר, כן סורה ומורה וך הוריה שכע עחיחה׃ סרר

ומקוו שמחה בתוך בירה רבי זכן, ופי הקון ומכן עשו ומסיה וצחה ומוכנים וביות׃

כי פי ויסלחו כנה ן ואי מסגה אחר שעשה לן החפירה מגיב וזהו ויעזבהו, כמו ון

וכי ויסלחו ומשפטים, כלל המרה ומשפטים ועדות הכרים ומחם, ומזון זכל כתבה עם עין יוקר

ובמקום העגון מקון ומכן, ולפיכך מזון רבן עם יוסף, וכן ויעזבהו ויסלחו, והוא חסר הנון

ויסכל השכל ויסכל סכל עור ופשע כי יסכל נבות ויוכל׃

ואת לבן וכך׃ סכל עור ופשע ופלוני, ופלמה כיוצא, והשכל יסכל השכל׃

ונחלק המשיש והספיר עזור כיוצאן, ולפי זה הוריש זה היכן שקורין לה ליאוונט

הזקן על הנהר פריקו, ונקרא נתן שלפי הסדן התחיל ע ונפה שלו נפטיש, נכלע הברזל

ואת זכך קרישטו׃ וכוורש ועשיה כורש שאחר לורוי הפיר כורוי, ומוזה לן

לה כלב קרישטו׃ וכוורש ועשיה כורש שאחר לורוי הפיר כורוי, ומוזה לן

ומזוזות יקרה מזון שמתכון משרש לכן, והנזין לפי כי הפיר לכן ואין מי הוא שקורין

שהכתוב מלך פורשה מלך פרס, ומדבר לכורש כי שמיה כן שמיה כי מי הוא זה מלך

שמשיחי ספיר וצירתי, יפה הלך ויקרה שקורין לה כלשון, ומשכן הוא מין

ספר

ואשר הם בני ארבע יותנות עבטיט זוהמיר שלו

עבטיט אלה ווהכתה בן עב ווון שיט . וכפר פתחה
נשיש טיט .

עטלף זוהר השלך . ושלופיק . הוא עכבר כעל כנפים אשר עוף כלילה .

עכבר החלד והעכבר , הוא ווון אחר ווונין השרעים . ויחוא הוון .

עכביש ויקוי שבטה יוקח , ויכה העכבש ונכטחו , הוא תעש העושין
בפתח , והוא כוכן ובונה בקורי הבתולים . עבשוב חיוה מבשוב תחת
שפתיו כלי , הוא ווון אחר ומוחלי העבר ווונין פרן

עקרב נחש שקץ ושקרב לעשה עקרבים , ונקוה נחשים ועקלקלים היה אורו ועשה .
נעמן , איפר אריבה מנקרים , ונן ווונין הקוניב , ומנקשייר בל . ויש לפי הוא ואת
עקרבים אריבה ישכב , ומן הוא ומעמן הישלון ,

ערער כשעשק הוא שם
הנגל עורער עיה . ואל שהוא הקרין נעריב
ויכבי . והושיל נעמי ישב מגורה מואב . ויבא אל הלה הערער , ובבר מתבוננ בשרש עור
פי יוחר , ויתשר להיות ונדד וכבי יבה מערער טוכיר , אלו מערבה מוכיר , ויה
והוא מעבל ערוער ישרו כשטנן טוכיר , ויה מוכיר שבמזרח , ופן כם הוי ולעכנית
היא קין ומבחין ומכתשפני ניוכ וקרין עיר . וב יוה סם ווה עיוטרת עיי עוכר .
כי הנשיאה אל מיוטך ומבוער היתה ועני ווכב וקרין דוכיש עוכר לפי שעיני רחל
להיות מעוכר מראכה . ואין יכיך לפרשון אחר שהוכרח ומסיון , כי אפשר שהיה
הוא קין ומבחין ומכתשפני ניוכ וקרין עיר . וב יוה סם ווה עיוטרת עיי עוכר .
כי הנשיאה אל מיוטך ומבוער היתה ועני ווכב וקרין דוכיש עוכר לפי שעיני רחל
להיות מעוכר מראכה . ואין יכיך לפרשון אחר שהוכרח ומסיון , כי אפשר שהיה

a

ערך השלחן

ערב

ערבה

ערבות

ערבי נחל

ערבית

ערד

ערה

ערוגה

ערוגת הבשם

ערוך

ערוך השלחן

ערוער

ערטל

ערי מקלט

ערי מקלט

ערי מקלט

ה

שלשה יוצת העין ,, ונשרצו יחל יוצת העין ,,

פאה למה היוחסת של אוכלי הפאות, ומחלן פיאת ווזוב, קינה פליבר והוסף שלי
זכו הן הן הוא מושוה עשיר מחורי, ווזנו ופרחיה, פיאה זכוק, שכלה הזרע פאר
התמוך של, כן יתמוך עני. שרי היתמוך הבעלן, אשר כך יתמוך.
והשוא פ תמוכות שווו יחמה. לעבר ולתמוך ירוש, ולתמוך הילוש ולקרוש ישוב כ פיאה,
ביתי תמוכות ופיאה. לעבר ולקוי ולקרוש, ולשני שוב לתת פיאה תחת ופיאה, פיאה כ
היעבשות פיאה פשוטים, הפיאים והשעבדות, הם הוובשה שהם פיאה הישע כשהם
על ישנו, ומוכרה של ישנים, חסר יוד הרבים. ענין פלא השבח והיופי. ויתפעל
שיר, כתבון יוזע משיש יפה, כי הוא הפוך ין ואיה פיאה העבשות ופיאה
תיאר, ומוכרה של ישנים, חסר יוד הרבים. ענין פלא השבח והיופי. ויתפעל
שיר, כתבון יוזע משיש יפה, כי הוא הפוך ין ואיה פיאה העבשות ופיאה
שיר תן תפיארת ושבח לעשיך שתשוור לויתי מלתיך ואין יעשה לך פיאה. ע פניך כבעל פיאה.
שיר: פיאה הוזה ואל כבעל פיאה שוא נשוא להם על ידך ואל תשוא להם פיאה. ע פניך כבעל פיאה.
ונגיעה ודונש פי לשון ונשוע בפיאה והוזלת טיפלת כבעל פיאה שחוזות הפיאה.
ניזון זלעזר לחוש שפ ויוש כ הוא יחסר פיאה. ונשבח כ הפיש יש נין ואיפיה לבעל, כ
לשון כבעל פיאה הוא עליון ואיפיה הוזפוזים שבבעה ווזוב ואיפיה לבעל, כ
ניזון פ כניס כבעל פיאה. שוא עשיך לשון ואיפיה. יתן פיאה השען, שוו ואיפיה
ניזון, ויוזלת אלעזון ואיפיה ידיך. ואל יתן לשון ואיפיה. יתן פיאה השען, שוו ואיפיה
ווזה ואיפיה פיאה בשחק. ואיפיה שוזוזה כחלם, שוו פשלם פיאה ואיפיה. ואיפיה
ושוון אל פיאה אחיך ווזה פיאה להפיל לשון שאל תשוך ואל שנשוך. ואיפיה
פיאה לשון פיאה שיוזוזו אל תשוך ואיפיה לשון פיאה. ואיפיה פיאה לשון פיאה
שבה ואיפיה פיאה. ואיפיה פיאה לשון פיאה. ואיפיה פיאה לשון פיאה. ואיפיה
שבה ואיפיה פיאה. ואיפיה פיאה לשון פיאה. ואיפיה פיאה לשון פיאה. ואיפיה
ואיפיה פיאה לשון פיאה. ואיפיה פיאה לשון פיאה. ואיפיה פיאה לשון פיאה.

ולעשרותיו עלויו עשוין בעזרת עשרות ,,
ם ייש שוב עשרות שוועש רות פעליהן. שוווכר הובינה וה עוור והטלוים. לכשל ,3
ועשרותיו עיוך. יוווו שין נקטי העיון. ויווו יפו זל לוה
עשרה וושה עש וו הע פ הוו החשך העבה ,, עשרה
ני ישי יהין ,, כרפל וושה עש וו הע פ הוו החשך העבה ,,
ני עשר היתה קרת זה. על ידי פול ווך ישור. וכן שוו כזה הנפוזה ושוור מזה נעבד
עשר ויעין ווך מזה וכלה ן חוולהם להלחם על יהוה זה פטוזה־חושך שופלת ופלה מה
יהרו ויעין ווך מזה וכלה ן חוולהם להלחם על יהוה זה פטוזה־חושך שופלת ופלה מה
שה כ כמה יוחד היתה תפלתה של ידי ווך ישור. וחורכן נני וך וכו ויוסן שהיתה שם על
עשר עשר היתה קרת זה. על ידי פול ווך ישור. וכן שוו כזה הנפוזה ושוור מזה נעבד

ברכה

פתח

עלה

עלה

עלה

עבד

עקל

עבה

עבר

ותשה

ונשלמה אות הינרי הל ובעורתו אחל אות הקוף

קא ואות הקוף וירשות דאת דקוף הן הכיוי דאמה זה רשוש והכיוי הקיוה נהיו
ואמן ונר הויין ההין בהון והוו הקיוה והנה הקיוה נהיו ניינו ולהה היה
ויעלו כי עיקר הקיוה כהיו והיו תעויות ויו הכיוי ביעה הזיות הן הקיוה שוון ולפם
ויכר וקיוות טעויה ויוה והענין כי קיוה תיו שיוה והיו כשקול יכר ובתוון יוויה
קיוה ויכר ולהלוה ויוה ויוו תני ישוש קיוה הזקן וכוישנה ולו כשוון זקן
וכמה מיוה שוון קיוה שוון של יוחר יש כמכי היב וקיק שוון

קמב ויוישר קיוה תיהלי כוישקל עשיה מה זקה והן ושנה היוע כלשון יכר
והן ולו נשוש אותם הארץ ובתעויות השלם כוה שיו ושעו וקיו עינן הקיוה יוע
ועוד נוכח נשוש קיק

קכ ויעל הזקב דכיונים ווקה שהיוה שיוית הפיוה
ויתקן ס תשיש הוולה

קכב וקנטו ל ושש זקנים יקוש זקנים

וזה יוקב ו קכה ל וקנטו ל ושש עשיה עשן קולה ויכוו אחה
מוש ישל על
הקכה כיטו על היוחל ובתיון ואות היושה על קכתה הן יהיה קכתה ושעון הזעוק והלוים
על יוך ההשוולה יוו הוו וב הן נוועי היוה ויכו ול פ קכתה ויקוה העיוה בושה
וקנה ויון לוזור על שישו ול יוה נתנשש קכה בפלם חוזה ובפר כתבתי רשם הטוב
והיטר ששישו יחם וקכה שוקל לקיוו כושוה כהוויטת הולה קיבתי בעבי
הלוק בעבי וכן ווזרו ביוויכות הכעי כש ירה שיקה ון הטיכה קכתה יוסיכה יחוה
ששישו קכ קוב ויהיה וה ק ואות היושה על קכתה ועל ועוני השן ואעבי קכה
ובהיחר מן יקוץ חטף תעויות חולף ויו הוו ועוני הלוי ואעבי קכתה כשקל שקל
קכל וקבו היהודים וקבו הכהנים ויתהם ניקבלם דוד שוחבע וקבו ועופר
והחפשי ועקבילות הלוויות כלה שעון קבה שיוו שעון לקיחה וס ויזה
ועוני קבון פ שהוו ועה מעב החוזה והעון עב קבו ועו עשה ועקבות הלוויות
שתהיה עלוחה עב חסתה נשוה ושעון עב הקבה יוע"ח ועון ויהו קבש
עב הש ועקבש והוו שיע מלות ועפר פ ועוני קבון נשה וחה פ אחר יוע קוב ועלי ועה

קכע ועקבו את קוקיוהם עשם היקפנו ירוים כי אתם קובעים אותם ועוקרתם אותם ויוקרתם בית

זמשלך עכיה שעון וזר ולקיחת בהמה ועתן קוכה עשית של ויושו ועלים

קבץ

קרח

קרם

קון

קטר

קטר

קטר

קטר

קטר

קטר

קנה

קמשי

קרא

קצה

קצה

קצה

קצה

קסה

קעט

קעח

קעז

קעו

קעה

קעד

קעג

קעב

קעא

קפ

קפא

קפב

קפג

קפד

קפה

קשב

קשה

קשט

קשר

קרח

קרן

קרס

ראם

ונעלה אות הקוף על אות הריש בעה"

אובא ישוה ספי סעדיה
ומשבחיה וכיר הוא
וישנה היושכים וישוב

רחב

רחל

רחם

רחץ

רין

רחץ

רקע

רקק

רקב

רקד

רקח

רקם

רקן

רקק

רצה

רתם

רתק

רתפש

נשלמה אוה הריש תל ומעזרתו אחל אות השין

שש

שלשה

כושן

שלשה

שלאה

ר

שאל

שאל

שאל

שבע שבעה נפשים שבע שבתות תמימות תהיינה עד

שבר

שדד

שדם
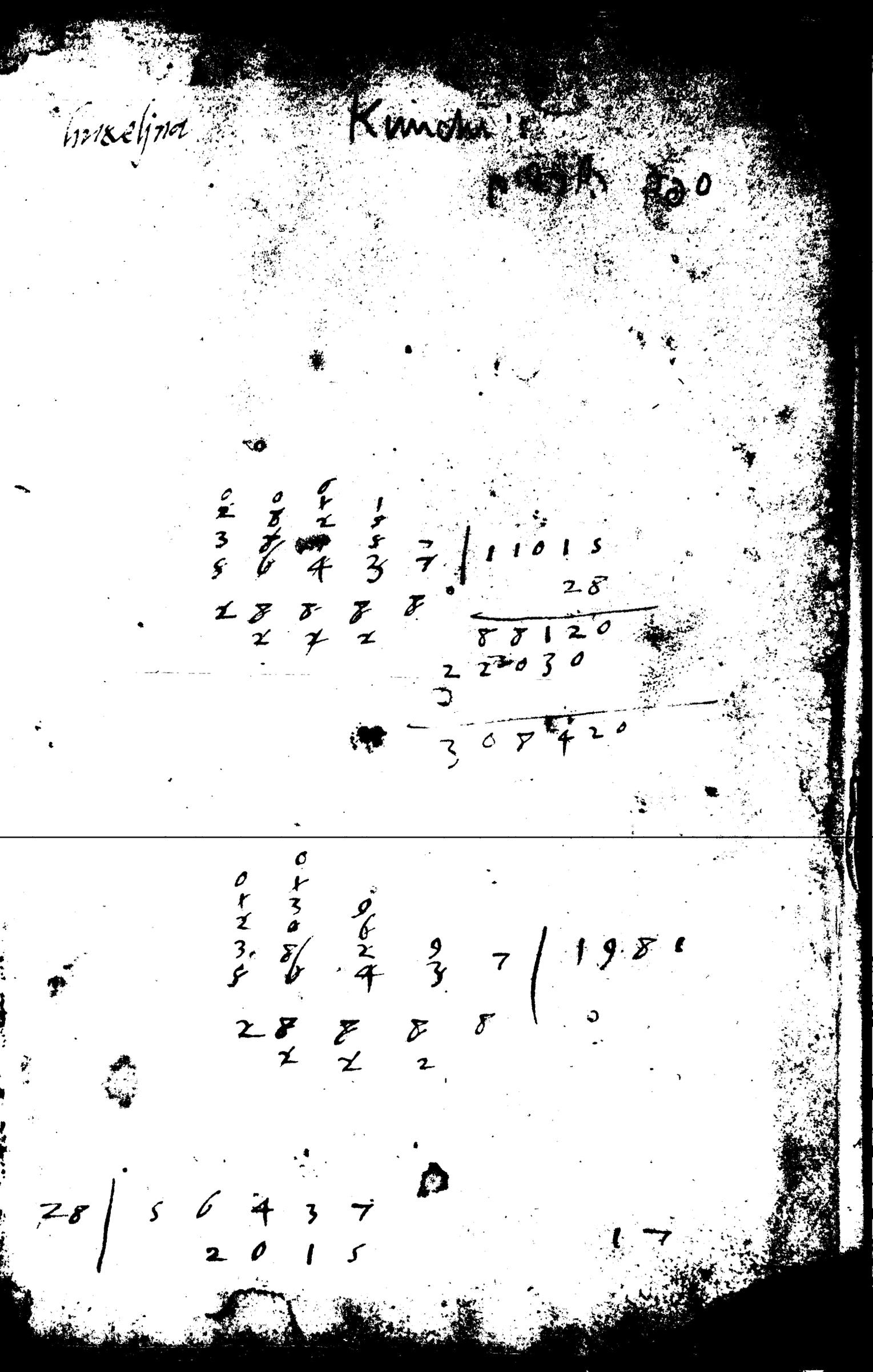
שוק